RECHTSPRAAK

Kort geding. Loonstop wegens niet meewerken aan de re-integratie is ten onrechte opgelegd. Het aanvullen van gronden voor de opgelegde loonstop is niet mogelijk.

Feiten

Werknemer is vanaf 2 januari 2024 in dienst bij werkgever, laatstelijk op basis van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Vanaf 11 juli 2024 is werknemer arbeidsongeschikt. Werkgever heeft de loonbetaling per 6 februari 2026 stopgezet, omdat werknemer niet zou meewerken aan zijn re-integratie. Werknemer verzoekt werkgever te veroordelen tot betaling van het loon over de periode van 6 februari 2026 tot en met 9 juli 2026.

Oordeel

Op grond van artikel 7:629 BW heeft een zieke werknemer recht op loon. In lid 3 van dat artikel is bepaald wanneer de werkgever het recht heeft de betaling van dit loon stop te zetten. Werkgever heeft de loonstop opgelegd omdat werknemer onvoldoende duidelijke antwoorden heeft gegeven over zijn activiteiten in het tweede spoortraject en ook onvoldoende heeft meegewerkt aan het ondertekenen van een plan van aanpak. Naar het oordeel van de kantonrechter is het geven van onvoldoende duidelijke antwoorden geen geldige grond voor een loonstop. Uit de correspondentie is gebleken dat werknemer juist veelvuldig reageerde. Hooguit had werkgever een loonopschorting kunnen overwegen in plaats van het direct opleggen van een loonstop. Het tijdelijk niet ondertekenen van het plan van aanpak belemmerde de re-integratie niet wezenlijk. Werknemer had inhoudelijke bezwaren maar partijen bleven in gesprek met elkaar en later werd een aangepaste versie alsnog ondertekend. Werkgever probeert de gronden van de loonstop achteraf nog aan te vullen door werknemer te verwijten niet mee te werken aan redelijke voorschriften van de bedrijfsarts en meer specifiek dat hij geen 38,75 uur per week heeft besteed aan re-integratie-inspanningen in het tweede spoor. De kantonrechter stelt vast dat het niet voldoen aan de redelijke voorschriften of maatregelen van de bedrijfsarts veel te vaag en weinig concreet is. De redenen voor een loonstop moeten duidelijk worden vastgelegd bij het opleggen van de loonstop. Die gronden liggen daarna vast ('zijn gefixeerd'). Ook een later deskundigenoordeel van het UWV, waarin kritiek werd geuit op bepaalde re-integratie-inspanningen van werknemer, bood geen grondslag voor de loonstop, omdat die kritiek zag op andere onderwerpen dan de oorspronkelijke motivering van werkgever. Werkgever wordt veroordeeld tot betaling van het achterstallige loon, de wettelijke rente, de wettelijke verhoging, buitengerechtelijke incassokosten en de proceskosten.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland
Datum uitspraak: 23-10-2026
ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2026:7775
Zaaknummer: 12315562 \ MV EXPL 26-101 BW 31650
Rechters: K.G.F. van der Kraats
Advocaten: M. Oostenrijk en mr. M. Lui
Wetsartikelen: 6:119 BW, 7:625 BW en 7:629 BW